

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.10.2014 r.
COM(2014) 614 final

2014/0285 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te zasoby, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007

{SWD(2014) 290 final}

{SWD(2014) 291 final}

UZASADNIENIE

1. 1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Dorsz, śledź i szprot są gatunkami intensywnie poławianymi w Morzu Bałtyckim. Opinia naukowa wydana przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES)¹ wskazuje, że obecne wskaźniki eksploatacji w przypadku niektórych z tych stad nie są zgodne z dążeniem do osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu. Plan zarządzania stadami dorsza w Morzu Bałtyckim stosuje się od 2007 r.², ale stad śledzia i szprota nie objęto jeszcze planem zarządzania. Stanowi to przeszkodę na drodze do zrównoważonego zarządzania tymi zasobami rybołówstwa i nie zapewnia stabilności uprawnień do połowów dla rybaków dokonujących tych połowów.

Dorsz, śledź i szprot są podstawowymi gatunkami poławianymi w warunkach naturalnych, a ponadto stanowią istotne elementy ekosystemu Morza Bałtyckiego i istnieją między nimi silne interakcje biologiczne. Dorsze polują na szprota i śledzia, co oznacza, że wielkość stad dorsza wpływa na wielkość stad śledzia i szprota i odwrotnie. Z badań naukowych wynika, że interakcje biologiczne w obrębie tych gatunków i pomiędzy nimi w regionie Morza Bałtyckiego mogą oznaczać, iż można je w sposób zrównoważony poddać presji eksploatacyjnej wyższej niż obecnie zalecana. Jednakże Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)³ zalecił⁴ wykonanie większej liczby analiz naukowych w celu zbadania ryzyka połowów na tych wyższych poziomach.

Wydajność bałtyckich stad, w szczególności dorsza i szprota, może być w znacznym stopniu uzależniona od warunków środowiskowych panujących w Morzu Bałtyckim. Tarła dorsza we wschodniej części Morza Bałtyckiego są ograniczone do głębokich akwenów, gdzie poziom zasolenia głębszych wód jest na tyle wysoki, że umożliwia zapłodnienie ikry i unoszenie się zapłodnionych jajeczek w wodzie. Ograniczony napływ wody oceanicznej z Morza Północnego spowodował spadek zawartości tlenu w tych głębokich wodach słonych od połowy lat 80. XX w. i reprodukcja dorsza powiodła się jedynie w południowych obszarach tarłowych. Gdyby nastąpił znaczny napływ wód z Morza Północnego do wschodniej części Morza Bałtyckiego, mogłoby to prowadzić do znacznie wyższej rekrutacji dorsza niż zaobserwowano w ostatnich latach. W przypadku szprota istnieje związek między rekrutacją i temperaturą; w cieplejszych warunkach poziom rekrutacji młodych ryb do danego stada rośnie. Powiązanie to oznacza, że wystąpienie na przykład dwóch kolejnych surowych zim może mieć poważne konsekwencje dla zasobów szprota.

Ze względu na silny wpływ interakcji biologicznych oraz skutków środowiskowych na bałtyckie stada dorsza, śledzia i szprota pożądana jest możliwość odpowiedniego dostosowywania poziomu i modeli eksploatacji tych zasobów do wzrostu poziomu wiedzy naukowej dotyczącej interakcji i zmian w warunkach środowiskowych. Takie podejście byłoby również spójne z ekosystemowym podejściem do zarządzania rybołówstwem. Pierwszym krokiem w stronę takiego adaptacyjnego zarządzania byłoby objęcie wszystkich

¹ <http://www.ices.dk/aboutus/aboutus.asp>

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 (*Dz. U. L 248 z 22.9.2007, s. 1*).

³ Decyzja Komisji z dnia 26 sierpnia 2005 r. ustanawiająca Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (2005/629/WE).

⁴ Sprawozdanie ze spotkania grupy ekspertów STECF w sprawie wielogatunkowych planów zarządzania dla Morza Bałtyckiego (STECF-12-06).

odnośnych stad jednolitym wielogatunkowym planem zarządzania. Obejmowałby on docelowe wartości śmiertelności połowowej wyrażone w postaci przedziałów określonych dla każdego stada, które byłyby podstawą do ustalania wielkości rocznych TAC w odniesieniu do tych stad. Źródłem dostosowań byłaby aktualizacja śmiertelności połowowej oraz liczby punktów referencyjnych wielkości każdego stada w przypadku wskazania w opinii naukowej właściwości takiego działania.

Celem niniejszego wniosku jest ustanowienie ram dla wielogatunkowego planu zarządzania bałtyckimi stadami dorsza, śledzia i szprota. Plan zapewni zrównoważoną eksploatację tych stad i stabilność wielkości uprawnień do połowów przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że zarządzanie opiera się na najbardziej aktualnych informacjach naukowych dotyczących interakcji wewnątrz stad i pomiędzy nimi oraz innych aspektów ekosystemu i środowiska. Szczegółowym celem inicjatywy jest zapewnienie, aby eksploatacja bałtyckich zasobów dorsza, śledzia i szprota przebiegała w sposób zrównoważony zgodnie z zasadami maksymalnego podtrzymywalnego połowu i podejściem ekosystemowym do zarządzania rybołówstwem. Aby tak się stało, stada te należy eksploatować na poziomach pozwalających wytworzyć maksymalny podtrzymywalny połów.

W przypadku połowów dorsza i gatunków pelagicznych pojawiają się przyłowy płastugokształtnych, zwłaszcza gładzicy, storni, turbota i nagłada. Eksploatacja stad dorsza i gatunków pelagicznych nie powinna zagrażać stabilności płastugokształtnych w Morzu Bałtyckim.

Plan będzie mieć zastosowanie do wszystkich statków rybackich Unii na Morzu Bałtyckim, niezależnie od ich długości całkowitej, zgodnie z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa, i odpowiada oddziaływaniu statków na odnośne stada ryb.

• Kontekst ogólny

1. Zasoby dorsza we wschodniej i zachodniej części Morza Bałtyckiego są uważane za dwa odrębne stada. W Bałtyku występuje wiele różnych stad śledzia, w tym główne stado we wschodnim basenie Morza Bałtyckiego. Mniejsze stada występują w Morzu Botnickim, Zatoce Botnickiej, Zatoce Ryskiej i zachodniej części Morza Bałtyckiego. To ostatnie odbywa tarło w zachodniej części Morza Bałtyckiego, a następnie migruje do cieśniny Skagerrak oraz wschodniej części Morza Północnego, by tam żerować. W tych obszarach miesza się ze śledziem z Morza Północnego i jest traktowane jako składnik połowów mieszanych z punktu widzenia stad. W Morzu Bałtyckim występuje jedno stado szprota.
2. Oba stada dorsza w Morzu Bałtyckim są obecnie objęte planem zarządzania², a środki zarządzania tymi zasobami połowowymi obejmują ustanawianie rocznych całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), ograniczenia dotyczące nakładu połowowego oraz środków technicznych, w tym minimalnych rozmiarów oczek sieci, a także określenie zasad odnośnie do składu połowów i minimalnego rozmiaru poławianych osobników oraz wskazanie obszarów i okresów zamkniętych. Bieżące zarządzanie połowami śledzia i szprota obejmuje ustalanie rocznych wielkości TAC oraz środki techniczne – w tym rozmiar oczek sieci – i zasady dotyczące składu połowów.
3. ICES uważa małe stado śledzia w Zatoce Botnickiej za stado, w odniesieniu do którego zasób danych jest ograniczony, i dlatego nie jest obecnie możliwa pełna ocena stanu tego stada służąca jako podstawa opinii dotyczącej połowu. Z tego powodu plan nie zawiera zasady odłowu dotyczącej tego stada. Biorąc pod uwagę niewielką liczebność tego stada oraz mały zakres jego eksploatacji przez połowy,

ustanawianie odrębnego TAC w odniesieniu do tego stada nie jest właściwe. Zamiast tego wprowadzono przepis dotyczący połowów z tego stada jako części połączonych TAC w odniesieniu do stad śledzia w Morzu Botnickim i Zatoce Botnickiej.

4. Od dnia 1 stycznia 2014 r. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa określa zasady tej polityki, w tym przepisy dotyczące planów wieloletnich i ustanawiające obowiązek wyładunku w odniesieniu do stad objętych TAC. W art. 9 oraz 10 wymienia się zasady, cele i treści planów wieloletnich. Zgodnie z art. 15 obowiązek wyładunku w Morzu Bałtyckim będzie miał zastosowanie do gatunków pelagicznych i połowów łososia oraz gatunków, które określają połowy od 2015 r. i wszystkich innych gatunków objętych TAC od dnia 1 stycznia 2017 r.
5. Cele odpowiadające maksymalnemu zrównoważonemu połowowi są wyrażone jako przedziały wartości zalecane przez ICES. Zakresy te pozwalają na uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do stad, których to dotyczy; wydaje się też, że umożliwiają dostosowania w przypadku zmiany w zakresie opinii naukowej, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu przewidywalności. Cele te są uzupełniane o przepisy dotyczące zabezpieczeń związane z progowym punktem odniesienia ochrony. W odniesieniu do stad, których to dotyczy, te punkty odniesienia są wyrażone w postaci biomasy stada tarłowego, którą uzyskuje się z najnowszej analizy porównawczej przeprowadzonej przez ICES. W przypadku braku opinii na temat biomasy tarłowej punktem progowym powinno być wskazanie w opinii naukowej, że dane stado jest zagrożone.
6. Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku wszystkich połowów dorsza, śledzia, szprota i gładzicy podczas połowów dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim został włączony do planu w celu przyczynienia się do wdrożenia zakazu odrzutów, z wyjątkiem okoliczności, w których istnieją dowody wysokiego wskaźnika przeżywalności. Zgodnie z art. 16 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wymaga się od państw członkowskich rozdzielenia TAC między statki rybackie pływające pod ich banderą, biorąc pod uwagę prawdopodobny skład połowów i obowiązek wyładunku wszystkich połowów. Aby to osiągnąć, państwa członkowskie mogą przyjąć krajowe środki, takie jak zachowanie pewnej rezerwy z krajowego TAC lub wymiany kwot połowowych z innymi państwami członkowskimi.
7. Zgodnie z opinią naukową STECF⁴ plan nie obejmuje rocznych ograniczeń nakładu połowowego.
8. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu mogą przekazać wspólne zalecenia odnośnie do, między innymi, niektórych środków, które mają być przyjęte, jeśli Komisji nadano uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych lub delegowanych do osiągnięcia celów planu wieloletniego. W tym celu w planie ustanawia się współpracę regionalną w zakresie wprowadzania środków technicznych, przepisy dotyczące obowiązku wyładunku i szczególne środki ochrony dotyczące przyłowów w połowach w odniesieniu do danego stada.
9. Zgodnie z nadrzędnym celem WPRyb w zakresie ochrony zasobów rybołówstwa, a zwłaszcza z art. 9 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1380/2013, w którym nałożono wymóg opracowywania planów wieloletnich, główne elementy planu obejmują:

- cele i poziomy docelowe (osiągnięcie poziomów śmiertelności połowowej zgodnie z zasadą maksymalnego podtrzymywalnego połowu);
- punkty odniesienia ochrony, wyrażone w poziomach biomasy tarłowej oraz specjalne środki ochrony;
- przepisy odnoszące się do obowiązku wyładunku;
- ramy środków technicznych;
- okresową ocenę danego planu w oparciu o opinie naukowe.

• **Obowiązujące przepisy unijne w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 204/585/WE⁵ ustanawia ogólne ramy WPRyb i określa sytuacje, w których Rada przyjmuje plany wieloletnie.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 ustanawia warunki zrównoważonej eksploatacji dorsza.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/05 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 88/98, określa techniczne środki ochrony w Morzu Bałtyckim, tj. przepisy dotyczące składu połowów, minimalnego rozmiaru oczek sieci, minimalnej wielkości ryb do wyładunku oraz obszary i okresy zamknięte dla połowów łososia. Ustanawia ono także zakaz połowu pławnicami w Morzu Bałtyckim.

W corocznym rozporządzeniu Rady w sprawie ustalenia uprawnień do połowów i związanych z nimi warunków w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego określa się poziomy TAC dla przedmiotowych stad (dorsza, śledzia i szprota) oraz gładzicy (np. na rok 2014 – rozporządzenie Rady (UE) nr 1180/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2014 w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego).

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ustala ogólne wymagania dotyczące połowów oraz szczegółowe wymogi w zakresie kontroli w odniesieniu do planów wieloletnich.

• **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Wniosek oraz jego cele są spójne z polityką Unii Europejskiej, zwłaszcza z polityką dotyczącą środowiska naturalnego, spraw społecznych, rynku i handlu.

⁵ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Jako że główne zainteresowanie bałtyckimi stadami dorsza, śledzia, szprota i płastugowatych dotyczy połowów przemysłowych, konsultacje skoncentrowano na ustaleniach z Komitetem Doradczym ds. Morza Bałtyckiego (BSAC) oraz administracjami w zakresie rybołówstwa państw członkowskich z regionu Morza Bałtyckiego. Komitet Doradczy ds. Morza Bałtyckiego składa się z przedstawicieli sektora rybołówstwa i innych grup interesu, których dotyczy wspólna polityka rybołówstwa. Sektor rybołówstwa obejmuje stowarzyszenia rybackie, organizacje producentów, przetwórców oraz organizacje rynków. Do pozostałych grup interesu należą organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska, organizacje konsumenckie, sieci współpracy kobiet, organizacje ds. rybołówstwa rekreacyjnego i sportowego oraz rybacy połowiący na własne potrzeby.

Konsultacje i proces przygotowań do wdrażania tej inicjatywy jest kontynuacją ustalonych w DG MARE procedur opracowywania i oceny długoterminowych planów zarządzania. Procedura obejmuje dwa etapy. Pierwszy etap jest retrospektywną oceną dotychczasowych wyników istniejącego planu zarządzania. Następnie, jeżeli jest to wymagane, dokonuje się oceny prospektywnej uwzględniającej ewentualne zastąpienie planów zarządzania i ich potencjalne skutki. Każdy etap obejmuje cykl spotkań grup ekspertów Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF). Spotkania te są organizowane w celu omówienia zakresu zadań określonych przez DG MARE. Wszystkie te spotkania są otwarte dla przedstawicieli komitetów doradczych i państw członkowskich, którzy są w stanie udzielać informacji zwrotnych i podnosić kwestie uznawane za istotne. W obecnym przypadku odbyła się też dodatkowa konsultacja z BSAC oraz państwami członkowskimi na temat poszczególnych elementów planu po zakończeniu procesu oceny STECF.

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wnioski

Jak wskazano powyżej, eksperci STECF zapewniali doradztwo w toku procesu oceny. Ich wkład obejmował informacje od naukowców specjalizujących się w zakresie rybołówstwa, ale również od ekspertów z innych dziedzin, w tym gospodarki i nauk społecznych. Otrzymano również opinię naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES).

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

W następstwie oceny prospektywnej na potrzeby planu zarządzania w odniesieniu do stad pelagicznych⁶, zarówno retrospektywnej⁷ jak i prospektywnej oceny⁸ istniejącego planu zarządzania dotyczącego dorsza bałtyckiego, w czerwcu 2011 r. podjęto decyzję o przejściu do wielogatunkowego planu w odniesieniu do bałtyckich stad dorsza, śledzia i szprota. Decyzja ta została podjęta w porozumieniu z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami podczas spotkania Forum Regionalnego zwanego BALTFISH. Następnie decyzja ta

⁶ Marine Resources Assessment Group (MRAG), *Economic and social impacts of the proposed scenarios for a multi-annual management plan for Baltic pelagic fisheries* (Gospodarcze i społeczne skutki proponowanych scenariuszy wieloletniego planu zarządzania bałtyckim rybołówstwem pelagicznym), FISH/2006/09 — część 4, wrzesień 2009.

⁷ Sprawozdanie podgrupy ds. celów i strategii zarządzania (STECF, SGMOS 10-06). Część e) Ocena wieloletniego planu dotyczącego dorsza bałtyckiego.

⁸ Sprawozdanie ze spotkania grupy ekspertów STECF w sprawie oceny oddziaływania wieloletnich planów dotyczących dorsza bałtyckiego (STECF 11-05).

została sformalizowana na spotkaniu Rady ds. Rybołówstwa w październiku 2011 r.⁹. Kontekstem dla tej decyzji był oczekiwany w ramach reformy WPRyb wymóg, w myśl którego plany zarządzania winny w miarę możliwości obejmować większą liczbę stad.

Decyzja o podjęciu działań związanych z wielogatunkowym planem dotyczącym stad ryb w Morzu Bałtyckim spowodowała konieczność rozpoczęcia nowej rundy posiedzeń STECF. W celu zapewnienia podstawy do oceny prospektywnej DG MARE zorganizowała kilka spotkań ekspertów, z których większość stanowiły posiedzenia wspólne STECF i ICES. Wszystkie te spotkania były otwarte dla zainteresowanych stron, we wszystkich uczestniczyli także członkowie BSAC. Organizacja kolejnych spotkań była następująca:

posiedzenie grupy roboczej ekspertów STECF w sprawie wieloletnich planów zarządzania w Edynburgu w Wielkiej Brytanii w dniach 28 listopada – 2 grudnia 2011 r.¹⁰;

warsztaty ICES na temat zintegrowanego/wielogatunkowego doradztwa dla rybołówstwa na Bałtyku, które odbyło się w dniach 6–8 marca 2012 r. w Charlottenlund w Danii¹¹;

posiedzenie grupy roboczej ekspertów STECF w sprawie wieloletnich planów zarządzania w Edynburgu w Wielkiej Brytanii w dniach 26–30 marca 2012 r.¹²;

Po zakończeniu podsumowanego wyżej cyklu posiedzeń STECF wydał opinię, że plan zarządzania oparty na obecnych, jednogatunkowych celach MSY spełnia kryteria zapewnienia wysokiego odłowu długoterminowego, z minimalnym ryzykiem dla stada. Podsumowując, plan tego rodzaju byłby zgodny z zasadami maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY). Stwierdzono również, że bardziej wielogatunkowe podejście pozwoliłoby na podwyższenie docelowych wartości śmiertelności połowowej w przypadku niektórych stad, jednak potrzebne będą dalsze analizy naukowe w celu oceny ryzyka związanego z takim podejściem. W świetle tej opinii przygotowano dokument do dyskusji, w którym przedstawiono te dwa warianty i ich konsekwencje. Został on omówiony z państwami członkowskimi na posiedzeniu BATFISH i z BSAC, w obu przypadkach w połowie czerwca 2012 r.

Wraz z przyjęciem rozporządzenia w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa w 2013 r. i publikacji końcowego sprawozdania grupy zadaniowej ds. planów wieloletnich ustanowionych przez Parlament Europejski i Radę w kwietniu 2014 r.¹³, prowadzono dalsze konsultacje z zainteresowanymi stronami w BSAC oraz z administracją państw członkowskich w ramach grup BALTFISH. Odbywało się to w okresie marzec–czerwiec 2014 r.

Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Sprawozdania ze wszystkich odnośnych spotkań ekspertów STECF można znaleźć na stronie internetowej STECF: <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/>.

⁹ Rada Unii Europejskiej, dokument 16684/11 ADD 1, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/11/st16/st16684-ad01.en11.pdf>

¹⁰ Sprawozdanie z posiedzenia grupy ekspertów STECF w sprawie ustalenia zakresu oceny skutków dla wieloletnich planów wielogatunkowych w odniesieniu do Morza Bałtyckiego oraz wieloletnich planów dotyczących dorsza w cieśninie Kattegat, w Morzu Północnym, w wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim. (STECF-12-05).

¹¹ Sprawozdanie z warsztatów w sprawie zintegrowanego/wielogatunkowego doradztwa dla rybołówstwa na Bałtyku (WKMULTBAL) 6–8 marca 2012 r., Charlottenlund, Dania. Dokument ICES CM 2012/ACFM:43.

¹² Sprawozdanie z posiedzenia grupy ekspertów STECF w sprawie wielogatunkowych planów zarządzania dla Morza Bałtyckiego (STECF-12-06).

¹³ http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/pech/dv/taskfor/taskforce.pdf

Ponadto podczas całego procesu konsultacji zainteresowane strony były aktywnie angażowane na każdym etapie późniejszego rozwoju inicjatywy.

- **Ocena skutków**

- Przed opracowaniem planu wieloletniego przeprowadzono rozszerzoną ocenę skutków. Podczas oceny trzy warianty poddano analizie pod kątem aspektów: biologicznego, środowiskowego i społeczno-gospodarczego. Wariant wykazujący najkorzystniejsze skutki został następnie rozwinięty do postaci obecnego planu wieloletniego w celu zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r. w odniesieniu do stad, o których mowa, jest osiągnięcie korzyści biologicznych oraz korzyści dla środowiska. Prawdopodobne zmniejszenie nakładu połowowego mogłoby również oznaczać zmniejszenie emisji z silników okrętowych.
- W odniesieniu do wpływu ekonomiczno-społecznego objęcie stad śledzia i szprota planem zarządzania stworzyłoby systemową podstawę określania rocznych TAC w sposób zapewniający sektorowi połowów pelagicznych przewidywalność połowów, pomocną przy wspieraniu planowania działalności gospodarczej i stabilności dostaw. Powstałaby również wartość dodana, gdyż plany zarządzania są zwykle niezbędnym warunkiem uzyskania przez łowisko certyfikatu, na przykład Rady Zarządzania Zasobami Morskimi (MSC). Ryby złowione na takich certyfikowanych łowiskach mogą następnie uzyskać wyższą cenę rynkową.
- Obniżenie dopuszczalnych wielkości połowów może doprowadzić do niewielkiego zmniejszenia zysku dla rybaków i przemysłu przetwórczego i mogłoby mieć negatywny wpływ na konsumentów w perspektywie krótkookresowej, ale przywrócenie stanu stad zagwarantuje długofalowe korzyści w zakresie zysków i zrównoważonego rybołówstwa. Ponadto tymczasowe zmniejszenie kwot zwykle powoduje wzrost cen w odniesieniu do określonego zasobu.
- Zniesienie systemu nakładu połowowego i wymogu jednolitego obszaru połowów uprości ramy prawne i zmniejszy obciążenia administracyjne dla państw członkowskich i sektora rybołówstwa.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **- Podstawa prawna**

Art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

- **Zasada pomocniczości**

Przepisy wniosku odnoszą się do zachowania morskich zasobów biologicznych, czyli środków, które wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Środki objęte wnioskiem są zgodne z zasadą proporcjonalności, ponieważ są one odpowiednie, konieczne i żadne inne mniej restrykcyjne środki uzyskania pożądaných celów polityki nie są dostępne.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

4. WPLYW NA BUDŻET

Brak wpływu na budżet.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te zasoby, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁴,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁵,

po przekazaniu wniosku parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza¹⁶ z dnia 10 grudnia 1982 r., której Unia jest stroną, nakłada zobowiązania związane z ochroną, w tym utrzymanie lub odbudowę populacji eksploatowanych gatunków na poziomie umożliwiającym uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.
- (2) Na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. Unia i jej państwa członkowskie zobowiązały się do przeciwdziałania stałemu zmniejszaniu się liczebności wielu stad ryb. W związku z tym należy tak dostosować wskaźniki eksploatacji dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim, aby zagwarantować, że eksploatacja tych zasobów odbudowuje i zachowuje je powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.
- (3) Wspólna polityka rybołówstwa przyczynia się do ochrony środowiska morskiego, do zrównoważonego zarządzania wszystkimi gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych oraz w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE¹⁷.
- (4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ustanowiono zasady wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb”) zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. Do celów WPRyb należą, między innymi: zapewnienie, aby

¹⁴ Dz.U. C z [...], s. [...].

¹⁵ Dz.U. C z [...], s. [...].

¹⁶ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

rybołówstwo i akwakultura były zrównoważone środowiskowo w perspektywie długookresowej, stosowanie do zarządzania rybołówstwem podejścia opartego na ostrożnym gospodarowaniu zasobami oraz wprowadzanie w życie ekosystemowego podejścia do zarządzania rybołówstwem.

- (5) Z najnowszych opinii naukowych przedstawionych przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) oraz Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) wynika, że niektóre stada dorsza i szprota oraz niektóre stada śledzia są eksploatowane nadmiernie w stosunku do poziomu wymaganego do uzyskania maksymalnego podtrzymywalnego połowu.
- (6) Plan zarządzania stadami dorsza istnieje od 2007 r.¹⁸, ale stada śledzia i szprota nie są jeszcze objęte podobnymi planami. Ponieważ między stadami dorsza i stadami pelagicznymi istnieją silne interakcje biologiczne, liczebność stada dorsza może wpływać na liczebność stad śledzia i szprota oraz odwrotnie. Ponadto państwa członkowskie i zainteresowane strony wyraziły swoje poparcie dla opracowania i wdrożenia planów zarządzania podstawowymi bałtyckimi stadami ryb.
- (7) Plan wieloletni ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia, powinien, zgodnie z art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, opierać się na opiniach naukowych, technicznych i ekonomicznych, i zawierać cele, policzalne wielkości docelowe z wyraźnie określonymi ramami czasowymi, punkty odniesienia ochrony i zabezpieczenia.
- (8) Właściwe jest ustanowienie planu połowów wielogatunkowych z uwzględnieniem dynamiki między stadami dorsza, śledzia i szprota, a także biorąc pod uwagę gatunki wchodzące w skład przyłowów połowów z tych stad, a mianowicie bałtyckich stad gładzicy, nagłada, storni i turbota. Celem tego planu powinno być ukierunkowanie na osiągnięcie i utrzymanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu odnośnych stad.
- (9) Eksploatacja stad dorsza i stad pelagicznych nie powinny zagrażać zrównoważeniu zasobów poławianych jako przyłów w tych połowach, a mianowicie bałtyckich zasobów gładzicy, nagłada, storni i turbota. W związku z tym plan powinien również zmierzać do zapewnienia zachowania tych gatunków przyłowów powyżej poziomów biomasy odpowiadających podejściu opartemu na zasadzie ostrożnego zarządzania zasobami.
- (10) Ponadto, ponieważ w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono obowiązek wyładunku, w tym w odniesieniu do wszystkich gatunków objętych TAC, celem planu powinno być również przyczynienie się do realizacji obowiązku wyładunku dorsza, śledzia, szprota i gładzicy.
- (11) Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zawiera wymóg ustalania uprawnień do połowów zgodnie z celami określonymi w planach wieloletnich.
- (12) Cele te powinny zatem zostać ustalone i być wyrażone w kategoriach wskaźników śmiertelności połowowej, w oparciu o opinie naukowe¹⁹.
- (13) Konieczne jest przyjęcie punktów odniesienia ochrony pozwalających wprowadzić dodatkowe środki ochronne w razie spadku liczebności stada do krytycznego poziomu

¹⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1).

¹⁹ Służby techniczne ICES, wrzesień 2014 r., http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/Special%20Requests/EU_Fmsy_range_for_Baltic_cod_and_pelagic_stocks.pdf.

stwarzającego poważne zagrożenie. Takim punktem odniesienia ochrony powinien być minimalny poziom biomasy tarłowej stada, zgodny z pełną zdolnością reprodukcyjną. Środki zaradcze należy przewidzieć w przypadku spadku zasobów do poziomu poniżej minimalnej biomasy tarłowej.

- (14) W przypadku zasobów odławianych w postaci przyłówów, w sytuacji braku opinii naukowej na temat takich poziomów minimalnej biomasy tarłowej, należy przyjąć szczególne środki ochrony w momencie gdy opinia naukowa wskazuje, że dane stado jest zagrożone.
- (15) Ryby złowione podczas połowów za pomocą sieci pułapkowych, więcierzy i koszy mają dużą zdolność przetrwania ze względu na cechy tych narzędzi, które nie powodują uszkodzenia ryb, co zostało potwierdzone przez zwiady rybackie. W związku z tym, oprócz przypadków określonych w art. 15 ust. 4 lit. a)–c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 właściwe jest, aby wyłączyć dorsza, śledzia, gładzicę i szprotę z obowiązku wyładunku w połowach tego rodzaju.
- (16) W celu zapewnienia zgodności z obowiązkiem wyładunku, ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 plan powinien przewidywać inne środki niż określone w art. 15 ust. 4 lit. a)–c) tego rozporządzenia. Przepisy te powinny być określone w drodze aktów delegowanych.
- (17) W planie należy również przewidzieć określone środki techniczne, które należy przyjąć w drodze aktów delegowanych w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów planu, w szczególności w odniesieniu do ochrony niedojrzałych organizmów morskich lub ryb odbywających tarło. Do czasu zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005²⁰ należy również przewidzieć, że takie środki mogą, tam gdzie to konieczne dla osiągnięcia celów planu, stanowić odstępstwo od niektórych, innych niż istotne, elementów tego rozporządzenia.
- (18) W celu dostosowania się do postępu technicznego i naukowego w odpowiednim czasie i w proporcjonalny sposób oraz aby zapewnić elastyczność i umożliwić rozwój pewnych środków, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w zakresie środków zaradczych w dotyczących gładzicy, storni, turbota i nagłada, wdrożenia obowiązku wyładunku oraz środków technicznych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (19) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w przypadku gdy Komisja otrzymała uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do niektórych środków ochrony, jak określono w planie, państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu połowami na Morzu Bałtyckim, powinny mieć możliwość przedstawienia wspólnych zaleceń dotyczących takich środków, tak aby środki te były dobrze opracowane i odpowiadały szczególnym potrzebom Morza Bałtyckiego i jego rybołówstwa. Termin przedstawiania tych zaleceń należy ustalić zgodnie z art. 18 ust. 1 tego rozporządzenia.

²⁰

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Belt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 88/98 (Dz.U. L 349 z 31.12.2005, s. 1).

- (20) Mając na uwadze zapewnienie zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu należy przyjąć szczegółowe środki kontroli poza środkami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009²¹.
- (21) Uznając, że Morze Bałtyckie jest raczej niewielkim obszarem połowowym, w którym głównie małe statki odbywają krótkie rejsy połowowe, należy rozszerzyć obowiązek stosowania uprzedniego powiadomienia określony w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 na wszystkie statki o długości całkowitej wynoszącej co najmniej osiem metrów, a uprzednie powiadomienie należy zgłaszać co najmniej na godzinę przed szacowanym czasem zawinięcia do portu. Jednak biorąc pod uwagę wpływ rejsów połowowych dotyczących bardzo małych ilości ryb na stada, o których mowa, oraz obciążeń administracyjnych związanych z uprzednim powiadamianiem, właściwe jest ustalenie progu dla takich uprzednich powiadomień w sytuacji, gdy statki te zatrzymują na burcie co najmniej 300 kg dorsza lub dwie tony połowów ze stad pelagicznych.
- (22) Należy ustanowić progi w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota, powyżej których statek rybacki ma obowiązek dokonania wyładunku w wyznaczonym porcie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu, zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Ponadto przy wyznaczaniu tych portów lub miejsc znajdujących się blisko brzegu państwa członkowskie powinny stosować kryteria określone w art. 43 ust. 5 tego rozporządzenia w taki sposób, aby zapewnić skuteczną kontrolę stad objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (23) Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 należy ustanowić przepisy dotyczące okresowej oceny, której Komisja będzie poddawać odpowiedniość oraz skuteczność stosowania niniejszego rozporządzenia. Taka ocena powinna być zgodna z analizą porównawczą odnośnych stad przeprowadzoną przez ICES i opierać się na niej.
- (24) Zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przed opracowaniem planu jego prawdopodobny wpływ gospodarczy i społeczny został należycie oceniony²².
- (25) Jeżeli chodzi o ramy czasowe, oczekuje się, że w przypadku odnośnych stad maksymalny podtrzymywalny połów powinien zostać osiągnięty w 2015 roku. Od tego momentu należy utrzymywać ten system
- (26) W przypadku braku systemu nakładu połowowego należy skreślić przepisy szczegółowe dotyczące specjalnego zezwolenia połowowego i wymiany statków lub silników, które odnoszą się do Zatoki Ryskiej. Należy zatem zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005.
- (27) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007²³ należy uchylić,

²¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

²² Ocena skutków, opublikowana... (to be completed)

²³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się plan wieloletni (zwany dalej „planem”) w odniesieniu do następujących stad (zwanym dalej „stadami, o których mowa”) w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada:

- a) dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w podrejonach ICES 22–24 (stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego);
- b) dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w podrejonach ICES 25–32 (stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego);
- c) śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*) w podrejonach ICES 25, 26, 27, 28.2, 29 i 32 (stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego);
- d) stado śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*) w podrejonie ICES 28.1 (stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej);
- e) stado śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*) w podrejonie ICES 30 (stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim);
- e) stado śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*) w podrejonie ICES 31 (stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej);
- g) stado śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*) w rejonie ICES IIIa i podrejonach 22–24 (stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego);
- h) stado szprota (*Sprattus sprattus*) w podrejonach 22–32.

2. Plan powinien również mieć zastosowanie do gładzicy, storni, turbota i nagłada w podrejonach ICES 22–32 złowionych podczas połowów ze stad, o których mowa.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia, oprócz definicji zawartych w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 i art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005, stosuje się następujące definicje:

- a) „stada pelagiczne” oznaczają stada wymienione w art. 1 lit. c)–h) niniejszego rozporządzenia lub ich dowolną kombinację;
- b) „sieci pułapkowe” oznaczają duże sieci, zakotwiczone, umocowane na tykach lub czasem unoszące się na powierzchni, otwarte i wyposażone w różnego rodzaju urządzenia do skupiania i odstraszenia ryb. Są one zasadniczo podzielone na komory zamknięte od dołu tkaniną sieciową.
- c) „więcierze i kosze” oznaczają małe pułapki do połowu skorupiaków lub ryb, zaprojektowane w postaci klatek lub koszy wykonanych z różnych materiałów, umieszczane na dnie morskim pojedynczo lub w rzędach i połączone linkami (bojrepami) z bojami na

powierzchni, które wskazują ich położenie, i posiadające jeden otwór lub wejście bądź większą ich liczbę.

d) „zainteresowane państwa członkowskie” oznaczają Danię, Estonię, Finlandię, Litwę, Łotwę, Niemcy, Polskę i Szwecję.

ROZDZIAŁ II

CELE I WARTOŚCI DOCELOWE

Artykuł 3

Cele

1. Plan ma na celu przyczynienie się do realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności:

- a) osiągnięcia i utrzymania maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do stad, o których mowa, i
- b) zapewnienia ochrony stad gładzicy, nagłada, storni i turbota zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami.

2. Celem planu jest przyczynienie się do wdrożenia obowiązku wyładunku określonego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do stad, o których mowa, oraz gładzicy.

Artykuł 4

Wartości docelowe

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej zostaną osiągnięte do roku 2015 i utrzymane w odniesieniu do stad, o których mowa w następującym zakresie:

Stado	Docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej
Stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	0,23–0,29
Stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego	0,41–0,51
Stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego	0,23–0,29
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej	0,32–0,39
Stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim	0,13–0,17
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej	Nie określono

Stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	0,25–0,31
Stado szprota w Morzu Bałtyckim	0,26–0,32

2. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, uprawnienia do połowów są zgodne z celami określonymi w ust. 1.

ROZDZIAŁ III PUNKTY ODNIESIENIA OCHRONY

Artykuł 5

Poziom minimalny biomasy tarłowej

1. Punkty odniesienia ochrony wyrażone za pomocą minimalnego poziomu biomasy tarłowej, który jest zgodny z pełną zdolnością reprodukcyjną, w odniesieniu do stad, o których mowa, wynosi:

Stado	Poziom minimalny biomasy tarłowej (w tonach)
Stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	36 400
Stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego	88 200
Stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego	600 000
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej	Nie określono
Stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim	Nie określono
Stado śledzia atlantyckiego w	Nie określono

Zatoce Botnickiej	
Stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	110 000
Stado szprota w Morzu Bałtyckim	570 000

2. Jeżeli poziom biomasy tarłowej na dany rok któregośkolwiek ze stad, o których mowa, spadnie poniżej minimalnego poziomu biomasy tarłowej określonego w ust. 1, zostaną przyjęte odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu danego stada do poziomów ostrożnego zarządzania. W szczególności, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, uprawnienia do połowów ustala się na poziomach niższych niż te skutkujące przedziałami docelowej śmiertelności połowowej określonymi w art. 4 ust. 1. Te środki zaradcze mogą również obejmować, w stosownych przypadkach, przedkładanie wniosków ustawodawczych przez Komisję i środki nadzwyczajne przyjmowane przez Komisję na mocy art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

ROZDZIAŁ IV

SZCZEGÓLNE ŚRODKI OCHRONNE W ODNIESIENIU DO GŁADZICY, STORNI, TURBOTA I NAGŁADA

Artykuł 6

Środki w przypadku zagrożenia dla gładzicy, storni, turbota i nagłada

1. Jeżeli opinia naukowa wskazuje, że zachowanie któregośkolwiek ze stad gładzicy, storni, turbota i nagłada w Morzu Bałtyckim jest zagrożone, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15, które dotyczą szczególnych środków ochrony w odniesieniu do zagrożonego stada i w odniesieniu do każdej z poniższych kwestii:

- c) a) dostosowanie zdolności połowowej i nakładu połowowego;
- d) b) środki techniczne, w tym
 - 1) cechy narzędzi połowowych, w szczególności rozmiar oczek i grubość sznurka, rozmiar narzędzia;
 - 2) wykorzystanie narzędzi połowowych, w szczególności czas zanurzenia, głębokość rozmieszczenia narzędzi;
 - 3) zakaz lub ograniczenie prowadzenia połowów na określonych obszarach;
 - 4) zakaz lub ograniczenie prowadzenia połowów w określonych okresach;
 - 5) minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, prowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3 ust. 1 lit. b) i są oparte na opinii naukowej.

3. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 odnośnie do konkretnych środków ochrony, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ V

OBOWIĄZEK WYŁADUNKU

Artykuł 7

Odstępstwo w odniesieniu do sieci pułapkowych, wężerzy i koszy.

W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązkowi wyładunku nie stosuje się do stad, o których mowa, oraz gładzicy, jeżeli połowów dokonuje się za pomocą następujących narzędzi połowowych: sieci pułapkowe, wężerze i kosze.

Artykuł 8

Wdrożenie obowiązku wyładunku

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15 dotyczących następujących środków:

a) wykaz gatunków, których poławianie jest zabronione, w celu zwolnienia z obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

b) zwolnienia z obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, przy uwzględnieniu cech narzędzia połowowego, praktyk połowowych i danego ekosystemu; oraz

c) wyłączeń *de minimis*, o których mowa w art. 15 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, prowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3 ust. 2 i są oparte na opinii naukowej, tam gdzie to stosowne. Wyłączenia *de minimis* są zgodne z art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 odnośnie do konkretnych środków ochrony, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VI

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 9

Ramy środków technicznych;

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 15 aktów delegowanych dotyczących następujących środków:

a) cechy charakterystyczne narzędzi połowowych i zasady dotyczące ich używania;

b) specyfikacje zmian lub dodatkowe urządzenia do narzędzi połowowych;

c) ograniczenia lub zakaz stosowania określonych narzędzi połowowych, a także prowadzenia działalności połowowej w określonych obszarach lub okresach;

d) minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony stad objętych niniejszym rozporządzeniem.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, prowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3, a w szczególności ochrony niedojrzałych organizmów morskich lub ryb odbywających tarło.

3. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, mogą, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 2, stanowić odstępstwo od przepisów rozporządzenia (WE) nr 2187/2005 w odniesieniu do:

a) specyfikacji gatunków docelowych i rozmiarów oczek określonych w załącznikach II i III, o których mowa w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 2187/2005;

b) struktury, cech i zasad regulujących stosowanie narzędzi czynnych określonych w jego art. 5 ust. 2, 3) i 4) oraz art. 6;

c) struktury, cech i zasad regulujących stosowanie pasywnych narzędzi połowowych określonych w art. 8;

d) współrzędnych stref i okresów zakazu połowów określonych w art. 16;

e) gatunków, obszarów geograficznych i okresów stosowania ograniczenia połowów w odniesieniu do niektórych stad określonych w art. 18a ust. 1 oraz szczegółów technicznych odstępstwa ustanowionego w art. 18a ust. 2;

f) zakazu połowów przy użyciu włoków w odniesieniu do Zatoki Ryskiej określonego w art. 22.

4. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 odnośnie do konkretnych środków ochrony, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VII REGIONALIZACJA

Artykuł 10

Współpraca regionalna

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków objętych niniejszym rozdziałem.

2. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w następujących terminach:

a) w odniesieniu do środków określonych w art. 6 ust. 1 i dotyczących danego roku kalendarzowego – nie później niż do dnia 1 września roku poprzedzającego;

b) w odniesieniu do środków określonych w art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1 – po raz pierwszy nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie przed upływem sześciu miesięcy po każdorazowym przedstawieniu oceny planu zgodnie z art. 14.

ROZDZIAŁ VIII

KONTROLA I EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Artykuł 11

Związek z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009

Środki kontroli ustanowione w niniejszym rozdziale stosuje się dodatkowo w stosunku do środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009, chyba że w niniejszym rozdziale przewidziano inaczej.

Artykuł 12

Upřednie powiadomienia

1. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 obowiązek upředniego powiadomienia określony w tym artykule ma zastosowanie do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej osiem metrów, które zatrzymują na burcie co najmniej 300 kg dorsza lub dwie tony połowów ze stad pelagicznych.
2. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 czas poprzedzający upřednie powiadomienie określony w tym artykule musi wynosić co najmniej jedną godzinę przed szacowanym czasem przybycia do portu.

Artykuł 13

Wyznaczone porty

Próg stosowany dla żywej wagi gatunków objętych planem wieloletnim, po którego przekroczeniu statek rybacki musi wyładować swoje połowy w wyznaczonym porcie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu, o których mowa w art. 43 rozporządzenia 1224/2009, wynosi:

- a) 750 kg dorsza atlantyckiego,
- b) 5 ton połowów ze stad pelagicznych.

ROZDZIAŁ IX

DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Artykuł 14

Ocena planu

Komisja zapewnia przeprowadzenie oceny wpływu tego planu na stada objęte niniejszym rozporządzeniem oraz na połowy eksploatujące te zasoby, w szczególności w celu uwzględnienia zmian opinii naukowych, po sześciu latach od wejścia w życie planu, a następnie co sześć lat. Komisja przedstawia wyniki tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

ROZDZIAŁ X PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 15

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia, o których mowa w art. 6, 8 i 9 powierza się Komisji na czas nieokreślony od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 6, 8 i 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 6, 8 i 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

ROZDZIAŁ XI ZMIANY

Artykuł 16

Zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2187/2005

Skreśla się art. 20 i 21 rozporządzenia (WE) nr 2187/2005.

ROZDZIAŁ XII UCHYLENIE

Artykuł 17

Uchylenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 1098/2007

Rozporządzenie (WE) nr 1098/2007 traci moc. Odesłania do uchylonego rozporządzenia rozumie się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ XIII

Przepisy końcowe

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący